

USCA

POST

KONTAKTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE

Redactie: A. van Herk Tel. 030-881741
 Livingstonelaan 249 - 3526 HG Utrecht
 Maart 1987 Nummer 33

MEEDOEN AAN TENTOONSTELLINGEN

Tijdens onze januari-bijeenkomst hield clubgenoot Gerard Soldaat op zijn kernachtige wijze een verhandeling over dit onderwerp, waarbij hij vooral de menselijke kanten ervan belichtte. "Voor wie verzamel je eigenlijk?" was het leitmotiv.

Waarom doen mensen mee aan tentoonstellingen? Op aandringen van vrienden of bestuur, of om eens te laten zien hoe zij bepaalde problemen aanpakken? Om erachter te komen wat een jury van de inzending vindt, om medailles te veroveren, of - en dat hoopt de spreker vooral - omdat zij het gewoon leuk vinden?

Wie gaat meedoen, moet al dadelijk knopen doorhakken: selecteren uit het eigen materiaal; vorm en opzet kiezen; bladen mét of zonder kader, mét of zonder Hawid-stroken; aantal kaders en volgorde bepalen, en nog vele andere, meestal niet onderkende zaken. Wie zich blootstelt aan een jury-oordeel moet kunnen verwerken, dat zijn collectie minder goed uit de bus komt; moet aanwij-

zingen van de jury ter harte nemen voor een volgende keer; moet niet naast zijn schoenen gaan lopen na een hoge bekroning. Meestal verwacht men te veel, zowel van de eigen inzending als van de jury.

Is meedoen moeilijk of makkelijk? Allebei! Men hoeft zich maar op te geven om mee te doen, maar er is echt wel iets voor nodig om in de hogere regionen mee te komen. Om het jureren mogelijk te maken, zijn er regels, en die moet men respecteren. Collecties zonder een element van studie maken weinig kans, al blijft het verzamelplezier even groot en berechtigd. Spreker adviseert vooraf de raad in te winnen van meer ervaren collega's of van... niet in functie zijnde juryleden: allemaal aardige kerels!

Die hebben het ook niet zo gemakkelijk: ze doen het immers - volgens vele inzenders - nooit goed. Uitspraken in die geest worden door spreker ontzenuwd. Hij geeft een exposé van de factoren, waarmee juryleden te maken hebben. En heus, ook zonder detailkennis van specifieke onderwerpen is een goed jurylid in staat die te beoordelen. Laat aspirant-deelnemers toch vooral eerst de geldende normen bestuderen en de formuleren, die de jury voor de diverse categorieën benut om tot een oordeel te komen. Dat voorkomt onbegrip en frustraties.

En wie zich aan die punten niet wil houden heeft vaak nog kans op een publieksprijs. Die gaat meestal naar een inzending, die de jury niet hoog heeft gewaardeerd! Maar het publiek, dat eenvoud wenst en begrijpelijkheid, spreekt op eigen wijze en wie het publiek heeft geamuseerd en geboeid, mag misschien trotser zijn op de publieksprijs dan op goud.

Vervolgens gaat spreker dieper in op de factoren waaraan moet worden voldaan om hoog uit de bus te komen, zoals zeldzaamheid,

originaliteit en het studie-aspect. Om hiermee de toehoorders de moed niet te ontnemen wijst hij nóg eens op het eigen plezier, dat het belangrijkste blijft. Belangrijker dan medailles.

Ook aan de uitvoering van een inzending besteedt hij veel aandacht. Een rustige, eenvoudige opstelling, of niet? Dat staat ieder vrij, maar beslist niet te veel op één blad, geen "mooie figuren", en geen zegels schots en scheef.

Dan volgen tips over de tekst: hoeveel en hoe te plaatsen? De tekst mag niet overheersen en de letters mogen niet te groot of te klein zijn. Welke functie heeft de tekst? Inleiding tot het getoonde, of onderschrift bij het plaatje? In het eerste geval preferert spreker plaatsing bovenaan het blad, in het andere onderaan, maar hierover lopen de meningen uiteen. Gebruik geen plakstroken voor teksten en zet ze niet in verschillende kleuren.

Tenslotte zet de inleider zijn mening uiteen over de officiële filatelie, die de vrijheid van verzamelen verpakt in een netwerk van regels en voorschriften. Die zijn weliswaar nodig om tot vergelijkende beoordelingen te kunnen komen, maar wie zulke beoordelingen niet alleen-zaligmakend vindt, kan zich veel meer uitleven in eigen fantasie en creativiteit. En laten we wel zijn: slechts een gering percentage van de verzamelaars heeft de wil om mee te doen aan tentoonstellingen. Wie het doet, vergeet niet, dat tentoonstellingen er vooral zijn voor het publiek en daarna pas voor de inzenders.

Een dankbaar applaus beloont spreker voor zijn boeiende uiteenzetting, die zó helder was dat er praktisch geen vragen meer werden gesteld.

CANADESE KANOOTJES

Ongeveer 1 miljoen enveloppen n° 8 van 32c met het locomotief-ontwerp en evenveel n° 10 van 32c met de rivierboot erop hebben de opdruk "34c" gekregen. De n° 10 in november 1985, de n° 8 in februari 1986. Begin 1986 waren abusievelijk andere maanden genoemd.

Nadat in 1984 "onze" Nederlandse Vereniging van Postzegelhandelaren haar eerste eeuw had volgemaakt, en vorig jaar in de USA de ons bekende "American Philatelic Society" eveneens die mijlpaal bereikte, is er dit jaar reden tot feest in Canada.

De "Capex '87", die van 13 tot 21 juni a.s. in Toronto zal worden gehouden, zal tevens in het teken staan van "100 jaar georganiseerde filatelie in Canada".

Er zijn perforatieverschuivingen gemeld bij blokjes van 2c en 5c, nrs 918 en 920. Bij de 2c loopt de tanding pallangs de linker-kant en door de bovenkant van het beeld, zodat de rechter- en de onderzijde brede marges vertonen.

Bij de 5c is het beeld links iets aangesneden en het blok heeft dus rechts een brede marge.

De zegels zijn gedrukt op Clark papier en er is sprake van 2½ mm verschuiving.

Er zijn klachten dat de \$ 2 Banff Park, op Harrisonpapier, van boven naar onder nogal omkrult. Ook is er sprake van 12 à 13 fly specks (vliegspatjes) in het zegelbeeld. De meeste midden op de zegel, onderaan de bergen (sneeuw?!), 1 bij de linkeroever van het meer en een paar in de lucht. Eén zelfs in de marge, onder de tanding.

In de Canadian Philatelist stond een lijst van 15 aan de gomzijde bedrukte postzegels:

Cat.Nr.	Zegelbeeld	Opgegeven Waarde
* 219i	3c George V	\$ 175.--
454V	1c Elisabeth	?
* 460V	6c Elisabeth	17.50
* 586ii	1c Caricatures	200.--
* 591ii	6c Caricatures	150.--
644-647	4 x 8c Wintersport	?
707	2c Western Columbine	45.-/120.-
714	12c Parlement	25.-/ 90.-
* 715i	14c Parlement	22.50
790	17c Parlement	25.--
981	32c Edmonton Games	?
J31	4c Postage Due	125.--

De met * gemerkte nrs staan in de Scott '87

Bij deze afwijking dient men op zijn hoede te zijn voor exemplaren, die aan de beeld-zijde zijn nagegomd.

Onlangs werd het aantal "aan de gomzijde bedrukte zegels" met één uitgebreid: de nr 705, de 1c Bottle Gentiaan van 22 april 1974, gedrukt bij de CBNC. Merkwaardigerwijs is deze ook nog voorzien van precancelbalken, eveneens aan de gomzijde! Vermoedelijk komt deze variëteit uitsluitend met die balken voor. Bovendien zijn de 3 lithokleuren lila, groen en lichtblauw dubbel opgebracht. Dat is het best zichtbaar bij het lila, waarbij de 2e laag rechtsonder ca ½ mm is verschoven ten opzichte van de eerste laag. Voorts is de zijde waarop het zegelbeeld had moeten staan dof, en de gomzijde is glanzend. Waarschijnlijk is de gom aan de gecoate zijde aangebracht.

Een verzamelaar ontving 4 hoekblokken van deze variëteit van de Canadese Filatelische Dienst! Zouden er méér van verzonden zijn? Nog maar eens een keer extra kijken!

De "Canadian Philatelist" meldde in de afgelopen herfst dat een Canadese ingezetene een Grote Ereprijs kreeg toebedeeld op de Ameripex '86. Die ereprijs was een beeldje met de naam "De Grote Geest Wanka Tanka". Dit is dezelfde als de Manitoe van de Noord-Amerikaanse Sioux Indianen.

Van 10 april tot 10 mei 1986 zijn pakketten van 50 herdenkings-poststukken uitgegeven. Op het vliegtraject Montreal-Seattle (USA) - Vancouver werden 50 luchthavenstempels aangebracht, waarvan 1 Amerikaanse en de rest Canadese. De prijs was Can. \$ 50.- + \$ 3.50 porto, en er waren maar 5000 pakketten verkrijgbaar gesteld, maximaal 3 per cliënt. Persoonlijk hadden wij liever die van 1936!

Al in de herfst van 1984 klaagde een Canadese redacteur: "Het is zeer de vraag of de bekende catalogi de variëteiten van Canadese zegels steeds weer zullen opnemen. De variëteiten van moderne Canadese zegels zijn interessant en de moeite van het verzamelen waard, maar zij komen tegenwoordig zo veel voor, dat de volmaakte zegel langzamerhand de afwijking vormt!"

De voorlopige, voorzichtige indruk is, dat vooral de CBNC veel afwijkingen "produceert" en dat dat bij Ashton & Potter beduidend minder is. De vraag is hoe er bij de drukkers wordt gecontroleerd.

In Nederland, bij Enschedé & Zoon, is die controle zeer nauwgezet. Maar controle is duur. Zou dat er misschien de oorzaak van zijn, dat de Post de enige verlieslatende afdeling van de PTT is?

Van de \$ 1 Glacier Park zegel van 15 augustus 1984 worden twee afwijkingen gemeld.

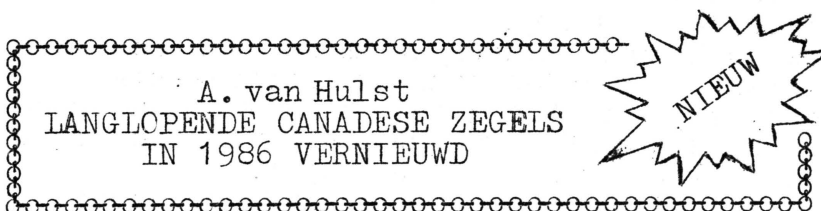
A) Een verschuiving over 2 mm naar onder van de lithokleuren; B) Een ontbrekende blauwe kleur van de staaldiepdruk.

Bij de CBNC zijn verscheidene herdrukken gemaakt van de \$ 5 Point Pelee van 10 januari 1983. De inscripties op de velranden maken daar melding van. Als men de moeite neemt, kan men bij sommige zegels ook verschillen vinden.

A) Plaat 1, op Abitibi papier (10.01.1983). Is in 3 fluorkleuren met bijna geen vezelimpregnering in het papier. Het Abitibi papier is dunner dan de andere 2 papiersoorten en krult niet om. De gom is wit.

B) Plaat 2, op Clark papier (14.12.1984). Het papier heeft over het algemeen geen (zichtbare) fluorescering. Het voelt veel dikker aan dan het Abitibi papier en is gewoonlijk horizontaal geribbeld aan de achterzijde. De gom is wit.

C) Plaat 3, op Harrison papier (30.08.1985). Ook dit papier vertoont vrijwel geen fluorescentie. Het is wel dikker dan het Abitibi papier, maar het is - in tegenstelling tot het Clark papier - glad. De gom is groenachtig.

Of het een gevolg is van de privatisering van de Canadese Posterijen weten wij (nog) niet, maar er waren nogal wat mutaties in 1986.

De 1c Lokeend, 2c Visspeer, 3c Lantaarn, 5c Emmer, 10c Weerhaan, 20c Schaatsen en het loketboekje à \$ 8.50 van 25 x 34c worden niet meer op het uit Engeland geïmporteerde Harrisonpapier gedrukt, maar op papier van de Canadese fabriek Rolland.

De 2c werd vroeger op papier van Clark gedrukt, maar ging begin 1986 over op dat van Harrison & Son. Die verandering maakte een nieuwe plaat nodig: CBNC-plaat n° 2, hetgeen op de velrand is vermeld. De uitgifdatedatum was 23 januari 1986.

A & P werd de nieuwe drukker, in plaats van de CBNC. De 20c werd al bij A & P geproduceerd.

Geen van de vorengenoemde uitgiften zal een plaatnummer hebben, omdat de zegels in steendruk worden gedrukt.

De velrand-opschriften geven wel de namen van ontwerper en drukker aan, alsmede het kleurmerk van de plaat en ook een papier-indicatie.

Het is de eerste keer dat loketboekjes een opschrift op hun velrandjes hebben. Het is een tekst die vermeldt dat de Parlementsgebouwen dateren van 1876, in 1916 zijn afgebrand, behalve de Bibliotheek, en in 1927 weer waren herbouwd.

Wat de tagging betreft wordt gemeld dat de 10c en 20c nu aan 2 zijden tagging hebben. Alleen de 10c had bij de vroegere druk aan 4 zijden tagging.

De BABN was gedwongen om de 34c Koningin Elisabeth verder van de reserve-plaat te drukken, omdat de oude versleten was. Op de velrand wordt plaatnummer 2 vermeld, maar geen kleurmerken van de plaat.

De \$ 1 Glacier en de \$-2 Banff frankeerzegels zijn ook bij een andere drukker terechtgekomen: de BABN, in plaats van de CBNC. Ze zijn nog wel op hetzelfde Engelse Harrison papier.

Er waren nieuwe platen nodig: op de velrand staat een plaatnummer 1 bij het staalplaatkleurmerk, naast de overige plaatkleurmerken, de namen van ontwerper en drukker en de papier-code.

Zie de nevenstaande tabel.

WIJZIGINGEN IN DE CANADESE ZEGELS SC. 917-922, 925-926, 934 EN 936					
Zegelbeeld	Staal plnr	Papier code	Papier Thans Vroeger	Drukker Vroeger Thans	Uitgifte datum
1c Lokeend	N/A	R ¹	Harrison Rolland	CBNC ⁴ A&P ²	04.07.86
2c Visspeer	N/A	R	Harrison Rolland	CBNC A&P	04.07.86
3c Lantaarn	N/A	R	Harrison Rolland	CBNC A&P	04.07.86
5c Emmer	N/A	R	Harrison Rolland	CBNC A&P	15.08.86
10c Weerhaan	N/A	R	Harrison Rolland	CBNC A&P	22.08.86
20c Schaatsen	N/A	R	Abitibi Rolland	A&P A&P	04.07.86
34c Koningin	2	N/A	Harrison Harrison	BABN ³ BABN	05.09.86
\$ 1 Glacier	1	H	Harrison Harrison	CBNC BABN	26.09.86
\$ 2 Banff	1	H	Harrison Harrison	CBNC BABN	26.09.86
\$ 8.50 Boekje	N/A	R	Harrison Rolland	BABN A&P	04.07.86
1) Staat in de velrand met kleurmerk, behalve bij de 34c Koningin Elisabeth, plaatnummer 2, die geen kleurmerk draagt 2) A&P = Ashton & Potter Ltd 3) BABN = British American Bank Note Inc. 4) CBNC = Canadian Bank Note Company Ltd - Ottawa					

HERMAN HERST TREKT ZICH TERUG
Eerbetoon aan een Groot Filatelist

Herman Herst Junior, met wie wij door de vertaling van zijn best-seller Nassau Street en de daarop gevolgde correspondentie een bijzondere band hebben gekregen, trekt zich terug uit de Filatelie. De gezondheid van de 77jarige eeuwige Junior laat helaas geen verdere activiteiten toe. Hij heeft alle correspondentie gestaakt en zijn bestuurslidmaatschap van de A.S.D.A. opgegeven. Zijn filatelistische bibliotheek is op 16 januari j.l. onder de hamer gebracht. Onze Vereniging zond hem een eerbetoon in de vorm van een door clubgenoot A. de Zeeuw schitterend uitgevoerde oorkonde, waarvan u hiernaast een door Ruud Lourens gemaakte foto aantreft.

Meer dan een halve eeuw lang waren in alle mogelijke Engelstalige postzegelbladen publicaties en bijdragen van hem te vinden, altijd speels en geestig en getuigend van een fabelachtige feitenkennis. Hij was een ware apostel van de filatelie!

Node zullen wij zijn artikelen missen. Wij hopen oprecht dat hem nog een lange levensavond in het zonnige Florida gegund moge worden. Overigens: onze uitgave van "Nassau Street" in het Nederlands haalde de kolommen van Linn's Stamp News, dat het titelblad afdruckte!

NASSAU STREET.

VIJFENTWINTIG JAAR
HANDEL IN POSTZEGELS

Herman Herst, Jr.

Nieuwe Wereld Boekery

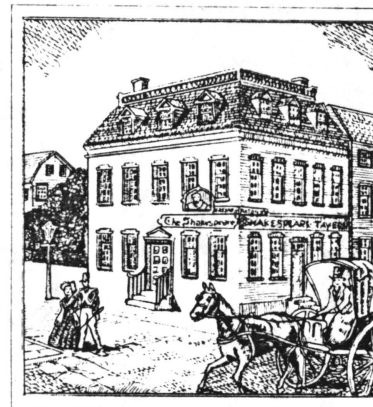

VERENIGING VOOR
U.S.A. en CANADA FILATELIE

Figure 2. Title page from the Dutch edition of *Nassau Street* by Herman Herst Jr..

NASSAU - AND FULTON STREETS

ABOUT 1750 - 1850

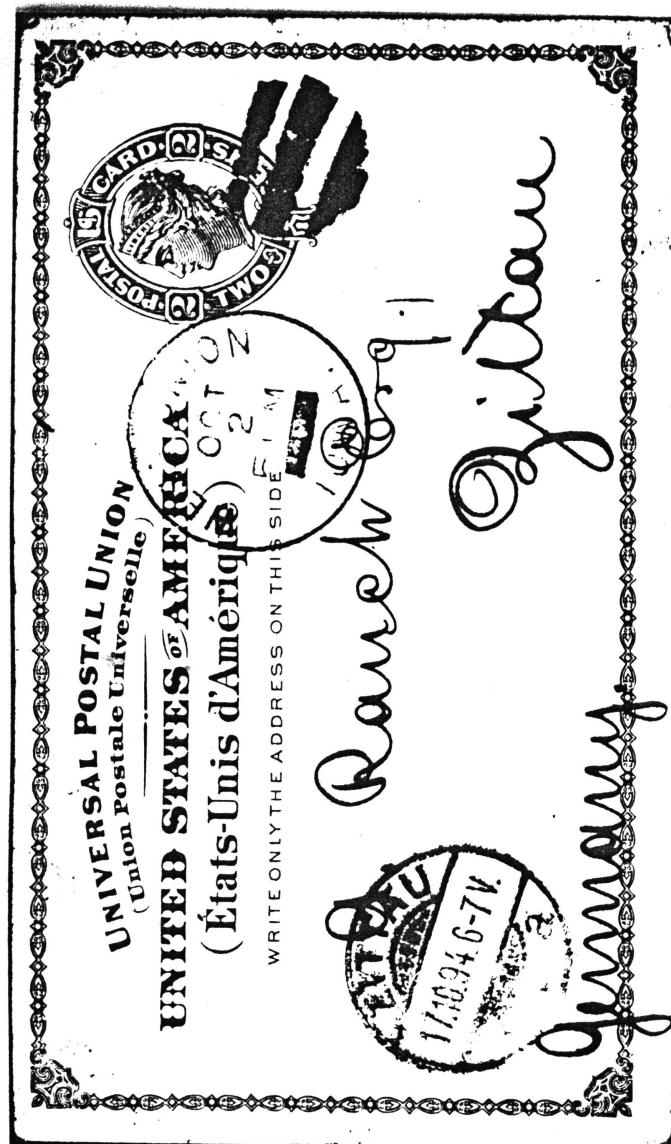
A TOKEN OF OUR APPRECIATION
AND OF OUR ADMIRATION
FOR

Herman Herst Jr.

THE
SHAKESPEARE OF AMERICAN PHILATELY

WAARDY VAN DE VERENIGING VOOR U.S.A.-CANADA FILATELIE

DIE GOEIE

Onze clubgenoot L. Claassen laat ons meegenieten van deze op 2 oktober 1894 verzonden Amerikaanse briefkaart, waarmee een postzegelhandelaar in West Union, Iowa, zegelste koop aanbiedt aan Europese afnemers.

Offerire gegen Kassa oder prima Referenzen hier, folgende Ver. Staaten von Amerika.

1847. 5c braun Mark 2.50, 10c schwarz M. 10.50
1869. 1c, M. 1.00, 2c, M. 0.20, 3c, M. 0.05, 6c, M. 1.75, 10c, M. 2.25, 12c, M. 2.00, 15c a, M. 4.50, 15c b, 8.00, 24c, M. 19.00, 30c, M. 8.50, 90c, M. 36.00
1873. AGRICULTURE, ungebr. 1c M. 2.80, 3c M. 2.40
EXECUTIVE, ungebr. 10c, M. 21.00
- JUSTICE, ungebr. 1c, M. 2.75, 10c, M. 3.75, 12c, M. 3.75, 15c gebr., M. 9.00, 30c, M. 27.50
- NAVY, ungebr. 7c, M. 16.50, 30c, M. 6.00
- TREASURY, ganze Satzung M. 21.50
- WAR, ganze Satzung M. 9.00
- STATE, ungebr. 1c, M. 1.80, 3c, M. 1.80, 7c, M. 2.75, 30c, M. 13.50, \$1.00, M. 35.00, \$10.00, M. 155.00
- 1875-85. Zeitungsmarken ungebraucht von 1c bis \$60.00 incl., M. 630.00
1893. Columbus Marken, gebr. u. ungebr. 1c, M. 0.05, 2c, M. 0.02, 3c, M. 0.15, 4c, M. 0.12, 5c, M. 0.10, 6c, M. 0.30, 8c, M. 0.30, 10c, M. 0.20, 15c, M. 0.90, 30c, M. 1.00, 50c, M. 1.75, 50c, M. 2.50, \$1.00, M. 30.00, \$2.00, M. 10.00, \$3.00, M. 15.00, \$4.00, M. 20.00, \$5.00, M. 27.50

Anfragen nach Preisen für gute Marken und Ganzsachen erhalten umgehende Antwort mit beigefugtem Porto. Adr.

U. S. A. West Union,
Iowa.

OUWE TIJD!

In dit geval aan een client in Duitsland. De nummers 1 en 2 van 1847 voor 13 D. Mark samen (thans \$ 2650!) en de \$ 5.- Columbus voor DM 27.50 (thans \$ 1650.- gebruikt!). Om van te watertanden, nietwaar?

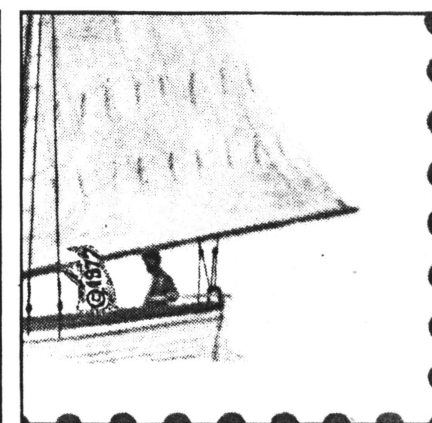
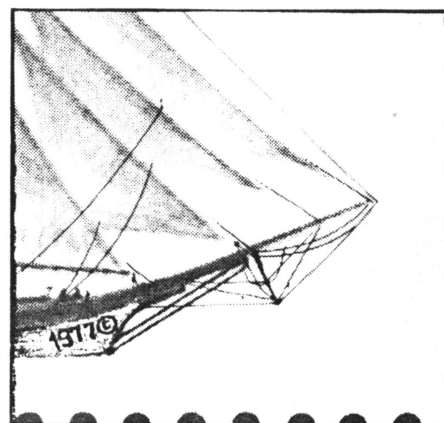
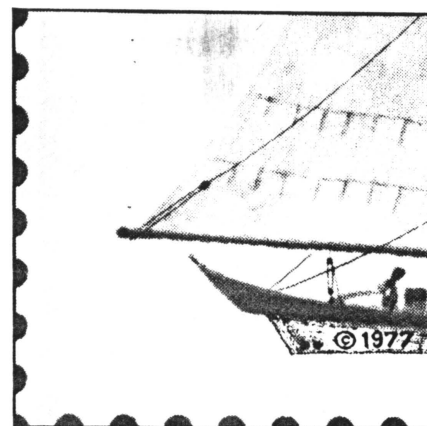
H. Nieboer
GRAFISCH VAKMANSCHAP OP CANADESE ZEGELS

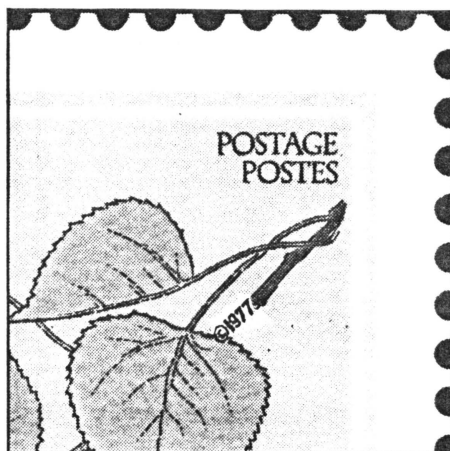
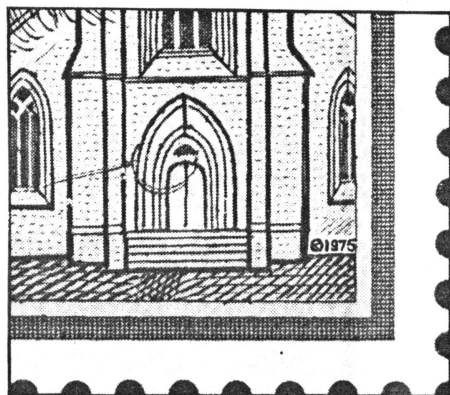
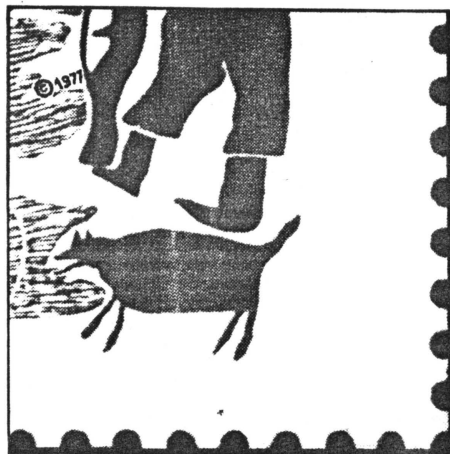
Een artikel onder deze titel in het "Maandblad voor Philatelie" van februari 1986 leidde tot een gesprek hierover op een bijeenkomst van onze Studiegroep USA-Canada. (Dit artikel was van de hand van onze voorzitter, met schitterend uitvergroete afbeeldingen, gemaakt door Ruud Lourens. Red.) Vele landen vermelden al jarenlang het jaar van uitgifte op hun postzegels. De Volksrepubliek China gaat zelfs zo ver, dat zij de soort van uitgifte (herdenkings- en speciale uitgiften in Chinese karakters), het volgnummer van de serie, het aantal zegels waaruit die serie bestaat, het volgnummer van de postzegel in die serie, het aantal uitgegeven zegels van die soort van uitgifte sinds 1949 vermeldt, en vanaf 1952 ook nog het jaartal.

Ook Nederland begon in 1985 met het vermelden van het jaartal.

Canada zette het jaartal al heel vroeg op zijn postzegels, maar dat zal niemand (of bijna niemand) zijn opgevallen. De voorbeelden op de volgende pagina's (ook werk van Ruud Lourens) zullen u overtuigen van de zeer vernuftige manier waarop dit geschiedt. Een vergrootglas, soms een heel sterk, is onmisbaar om de jaartallen op te sporen. Wij willen graag uw aandacht eens vestigen op de kleine, zeer kleine, kunstigheden op postzegels. Veel genoeg bij uw waarnemingen!

Dit artikel verscheen eerder in het Verenigingsorgaan van de Philatelistenvereniging "Hoogezand-Sappemeer" van juli 1986.

VRAGEN? IEMAND NOG VRAGEN?

VRAAG 15. In Canada worden bij de beschrijving van fluorescerende (kleur)schakeringen de termen "null/null +", "null +/dull -" en "dull -/dull" gebruikt. Ik denk, dat met "null" wordt aangeduid "minimaal", en dat "dull" staat voor "mat, dof". Weet iemand de juiste omschrijvingen in het Nederlands? (Noot van de redactie: "null" betekent volgens Van Dale "niet bestaand", maar wat is dan "null +"?)

VRAAG 16. In december 1986 nam één onzer leden deel aan de "Amflorex" in de Amsterdamse RAI. Hij deed dat met een inzending, die in oktober 1986 op een districtstentoonstelling nog met zilver was bekroond. Hoewel de Amflorex geen wedstrijdtenoonstelling was, doch uitsluitend als propaganda voor de filatelie was bedoeld, bracht een tweetal bondsjuryleden toch een beoordeling uit. Deze bevatte twee uitspraken, die voor onze Vereniging niet van belang ontbloot zijn. Hier zijn ze:

I. "ONGETANDE BLOKKEN ZIJN ONGEWENSTE DAN WEL SCHADELIJKE UITGIFTEN."

Tentoongesteld waren ongebruikte, ongetande blokken van de Scott 575 en 577 uit de Regular Issue van 1923-1925, en van de Special Printings 1935 de Scott 754-758, 760 en 771. Over de genoemde Regulars zegt de Scott Specialized niets bijzonders: het zijn gewone zegels. Bij de andere nummers gaat het om de zegels, die onder Postmaster General Farley werden uitgegeven onder druk van de protesten van verzamelaars tegen het cadeau doen van ongetande vellen aan "zekere regeringsfunctionarissen". Een bijzondere uit-

gifte dus, dat wel, maar toch geen schadelijke uitgifte, zoals de F.I.P. bedoelt. Is men - 50 jaar na uitgifte - van mening veranderd?

II. "OP EEN WEDSTRIJD-TENTOONSTELLING GEEN REVENUES GEBRUIKEN."

De betreffende inzending bestond uit 6 kaders, waarvan 5 gewijd aan frankeer-, luchtpost-, porto-, parcel post- en special delivery zegels, en 1 aan revenues (documentary-, proprietary-, stock transfer-, wines- en playing cards zegels).

Nu heeft de inzender altijd begrepen, dat de revenue stamps behoren tot het normale filatelistische verzamelgebied USA.

Waarom zouden die dan niet mogen worden geëxposeerd?

De vraagsteller toetst zijn mening gaarne aan die van onze clubgenoten: mocht blijken dat het in onze Vereniging ingenomen standpunt ten aanzien van deze beide uitspraken overeenkomt met het zijne, dan is hij voornemens zich daarover met de Bond en de NVVPV te verstaan.

Een belangwekkende zaak! Uw mening horen wij graag, schriftelijk aan de redactie, of mondeling op onze bijeenkomst in Vught!

WIE DENK JE WEL DAT JE BENT ?

Het jaar was 1950. Sinds enkele jaren was ik opnieuw begonnen met postzegels verzamelen. En omdat ik mijn neus nogal eens buiten onze grenzen stak, was ik in jeugdige overmoed op het onzalige idee gekomen om een wereldverzameling op te zetten. Daarvoor, zo vond ik, had ik een wereldalbum nodig.

Het adres was 42nd Street, New York City.

Daar was, achter één van de miljoenen deuren waarachter New Yorkers wonen en werken, in een kantoor annex winkel, op de eerste etage, een postzegelhandelaar gevestigd. Op die dag in 1950 stapte ik bij de al wat oudere kleine handelaar binnen en vroeg om een Wereld Album.

De man scheen mij niet goed te hebben verstaan, dus ik herhaalde mijn verlangen. Er kwam een ongelovige blik in zijn ogen en hij vroeg of ik wel goed wist wat ik wilde. Toen ik met enige nadruk bevestigde wat mijn bedoeling was, werd de OWH (Oude Wijze Handelaar) rood van kwaadheid en snauwde mij toe: "Wie denk je wel dat je bent?"

Ik noemde mijn naam, gaf nog enkele Burgerlijke Stand gegevens en voegde eraan toe, dat ik uit Holland, Europa, kwam.

Dat maakte bij de OWH niet de minste indruk. Nog steeds boos gestemd brieft hij: "Zelfs de Koning van Groot-Brittannië (toen George VI) kan zich niet veroorloven om de hele wereld te verzamelen. Hoe dacht ik dat dan wel te doen?"

Maar als nazaat van de beroemde New Yorker Peter Stuyvesant, die nog altijd bekend staat als "Stubborn Peter" (Koppige Piet), wilde ik mij niet minder koppig tonen.

Toen de OWH zich realiseerde dat alle moeite vergeefs was, deed hij een greep in een kast en smeed mij een dik album toe. Voor \$ 5 werd ik daarvan de eigenwijze eigenaar. Met een blik van medelijden en lichte afschuw beantwoordde de OWH mijn groet.

Voorzien van een mondelinge afstraffing en bezwaard met een enkele kilo's wegend album ging ik terug naar mijn onderkomen.

Een verkenning in de aanwinst leerde mij, dat de kolos 600 bladzijden telde en ik schatte dat daarin zo'n 36.000 à 40.000 postzegels een plaatsje konden vinden.

Bezield met goede voornemens begon ik aan

het "vakjes vullen". Eén van mijn eerste aanwinsten was een aardig partijtje Canadese zegels.

Maar na een aantal jaren, toen ik nog maar vijf à zesduizend zegels had ingeplakt, begon de animo te zakken en werd er nog maar af en toe iets toegevoegd. Het grootste deel van de tijd lag de kolos in de kast en raakte steeds meer naar achteren.

Intussen begon ik spijt te krijgen van mijn roekeloos streven en ik kreeg steeds meer waardering voor het verstandige advies van de OWH. Weliswaar was ik van plan hem nog eens op te zoeken, maar daar is nooit wat van gekomen. Misschien was ik wel bang voor een nieuwe verbale terechtwijzing.

Naast de algemene vorm van spijt die ik had, betreurde ik met name, dat ik niet zo verstandig was geweest om in 1950 serieus te beginnen met Canada.

Dan had ik nu vast al een goede verzameling gehad, terwijl ik nu, na zoveel jaren, hooguit een "gevoerd verzamelaar" genoemd kan worden.

Tegenwoordig zal men nog maar weinig of geen verzamelaars vinden, die naar een mondiale opzet streven. Als men nu de diverse catalogi vergelijkt met die van 1950, hebben die nu wel drie of meer keer het volume van de vijftiger jaren.

Daarom krijg ik van jaar op jaar meer respect voor die New Yorkse OWH van 1950, die het toch wel heel goed had gezien, maar naar wie ik niet had willen luisteren.

De schade is niet te berekenen, voor de bijbehorende schande nam ik eens een vriend in vertrouwen om mijn ervaring bij te biechten. Die gaf een zeer kernachtig commentaar op mijn relaas, waardoor ik een nieuwe bijnaam kreeg, waarmee ik dit stukje maar zal ondertekenen:

Z. A. K. Tabak

KORT AMERIKAANS

Onlangs is in de USA een 15c John Paul Jones met de tanding 12 (Scott 1789b) onder de hamer gekomen. De opbrengst was \$ 1760. En dan te bedenken, dat John nog niet eens aan het gevecht begonnen was!

En bij Christie/Robson Lowe is een blauwe 2c Hawaiian Missionary van 1851 geveild. Die bracht het zelfs tot \$ 132.000. Maar daarvan zijn er dan ook maar 15 bekend.

Wilt u het nog sterker? Luister: in november is één van de twee bekende 1c 1867 met Z-grill gemijnd voor \$ 418.000. Aangezien het andere exemplaar "vastligt" in de verzameling van de New York Public Library ging het hierom de enige zegel waarmee een verzameling compleet kan worden gemaakt. Jammer voor u, maar u zult nog even tegen dat hatelijke "gat" op uw albumblad moeten blijven aankijken.

Dat heb je er nu van als je zomaar de c van cent weglaat. Nou zien alle postmensen die nieuwe Margaret Mitchell (Sc. 2168) met die grote 1 erop voor een zegel van \$ 1 aan. Er zijn al heel wat "ondergefrankeerde" brieven gevonden, keurig afgestempeld. Tel uit je winst... De USPS gooide er gauw een instructie voor het personeel tegenaan.

Linn's Stamp News startte de gebruikelijke enquête naar het oordeel van de verzamelaars over de vorig jaar uitgekomen zegels, postal stationery enz. Natuurlijk houden wij u op de hoogte. Maakt u intussen alvast zelf een lijstje van uw eigen favorieten en non-grata's, dan kunt u straks zien of de Amerikaanse collega's het bij het rechte eind hadden!

Het boek "Jenny!" (zie blz 725) is verkrijgbaar bij Linn's, P.O. Box 29, Sidney, OH 45365. Als pocket à \$ 9.95, gebonden \$ 20. En de dollar is nu zo heerlijk goedkoop.

.....
In de nieuwe Scott Specialized 1987 zijn 11.090 prijzen gewijzigd, deels hoger en deels lager. Zo'n 1300 bij de frankeerzegels, 2500 bij de enveloppen, 1600 bij de revenues en bijna 3000 bij de "proofs".

Bij de coils worden nu, te beginnen bij de Transportation serie, ook plaatnummerstrips van 3 vermeld. De nieuw gegraveerde zegels uit deze serie krijgen een eigen hoofdnummer. Hoe dat met de andere nieuwe variëteiten zal gaan is nog niet bekend.

De "Identifier" voor de langlopende zegels is eindelijk bijgewerkt, evenals de "Index" van de Commemoratives.

Er zijn ruim 40 nieuwe "errors" opgenomen, waarvan 3 in de Great Americans serie.

De luchtpostzegels komen nu dadelijk na de gewone zegels: de logica heeft tenslotte gezegevierd.

Bij de Farley's zijn de brugparen en lijnparen niet meer opgenomen: slechts een voetnoot maakt attent op hun bestaan.

De hoofdstukken Canal Zone en Ryukyus zijn nieuw geredigeerd en daardoor beter leesbaar.

O ja, en geloof het of niet, de illustratie bij de 10c 1869 is zowaar vervangen door een betere. Ook dat werd eens tijd.

.....
De USPS gaat dit jaar 99.000 nieuwe grote canvas postcontainers ("hampers") aanschaffen. Daar zit een toestand in, die bij het uitpakken de inhoud optilt. De jongens van de post hoeven er niet meer in te duiken om te kijken of er nog wat in zit. En zo is er bovendien minder kans op nooit aangekomen brieven.

De afbeelding op het Kerstzegeltje 1986 met "Greetings" erop (Scott 2245) was eigenlijk gemaakt voor een 14c zegel, uit te geven in 1985. Dat ging toen wegens bezuiniging niet door. U weet dat, want het stond in de Usca Post, blz 583. Het plaatje werd zuinig bewaard en siert nu de 22c Kerstzegel 1986.

.....
Voortaan zijn er fdc's te krijgen van zegels en postal stationery met precancels. Ook mogen precancels worden geplakt om aan het vereiste porto te komen. Op de Mayflower envelop van 8½c mocht dus rustig 13½c aan precancels worden bijgeplakt, ook door verzamelaars, die geen permit hebben voor het gebruiken van precancels. De USPS legt uit hoe dat kan: bij het terugzenden van de van een fdc voorziene stukken is de USPS de afzender, en niet de verzamelaar! En de USPS heeft heus een permit. Ja, koppie koppie!

.....
De Philatelic Foundation heeft een certificaat van echtheid afgegeven voor een Continental Bank Note zegel van 24c. In de Scott zou die recht hebben op nr 164. Thans staat op die plaats alleen vermeld, dat de zegel inderdaad bestaat, doch identiek is aan nr 153, die de National Bank Note Company in 1870 drukte. De thans erkende zegel is echter gedrukt op een soort "ribbed paper" dat alleen voorkomt bij zegels van de Continental. Het hoofdtype mag dan niet herkenbaar zijn, deze variëteit is dat wél. De eigenaar, Eraldo Magazzu uit San Diego, heeft twintig jaar geknokt voor de erkenning van zijn zegel. Nu eens zien wat de Scott gaat doen.

.....
Van het blokje Navajodekens, Sc. 2235-2238, is een velletje van 50 gevonden zonder de zwarte druk. Daardoor ontbreekt de tekst in zijn geheel. Er moeten natuurlijk nóg drie van die velletjes bestaan. Ogen open dus.

Voor het eerst in de geschiedenis is er nu ook een "Duck Stamp", of liever gezegd een vel van 30 van die zegels, gevonden waarop één kleur ontbreekt. Het is die van \$ 7.50 van 1986. Ook hier is het zwart achterwege gebleven. De afgebeelde eend mist daardoor zijn slagpennen en een oog. Voorts ontbreekt alle tekst, behalve "U.S. Department of the Interior". Jacques C. Schiff heeft ze voor u te koop. Prijs n.o.t.k.

De USPS heeft stiekem al E-zegels gedrukt voor de volgende tariefsverhoging. Niemand mocht dat weten, maar door een technische fout is er een rol van 100 zegels terechtgekomen bij het postkantoor van Hollywood, Florida. Er is niet van verkocht. Nu ligt die rol weer waar hij hoort: in de kluizen van de USPS in Kansas City. Maar iedereen weet het nu. Toch wordt de post voorlopig niet duurder, zegt de Post.

OP DE VALREEP

- Met een brief bedankte Herman Herst voor de toegezonden oorkonde. "Antony de Zeeuw is dan misschien geen Rembrandt, hij komt er toch heel dicht bij," aldus onze vriend. Hij heeft subiet twee andere prenten van de muur gehaald om er plaats voor te maken in zijn huiskamer.

- Wij leverden 1 ex "Nassau Street" aan een verzamelaar in Ohio, die er in Linn's over had gelezen. Ons adres kreeg hij van Herst!

- Onze "Nassau Street" vertaling is nu ook genoemd in de Canadian Stamp News van 2 december 1986. Als uitgever wordt aangegeven "a Dutch publisher, New World Books"! En ze zijn goed jaloers dat het boek hier te koop is en in het Engels niet meer